

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

Jihomoravský kraj

Investice do rozvoje vzdělávání

MANGO

prosinec 2014

Investice do rozvoje vzdělávání

úvod

Slovo úvodem...

I když nám přijde, že je to chvílička, co jsme 1. září usedli do školních lavic, tak za pár dnů už tady budou Vánoce. Všichni běhají po městě, shání dárečky, vybírají stromeček, doladují výzdobu a pečou cukroví, nebo také rychle dopisují testy a opravují známky, neboť konec pololetí je také na dohled. A přicházíme také my s dalším číslem školního časopisu, jednak abychom vás informovali, jaké akce byly od začátku školního roku zorganizovány, jakých úspěchů naši studenti už stačili dosáhnout, jací jsou noví primáni a jak se jim na škole líbí a nad čím se v této adventní době zamýšlíme a čím bychom vás chtěli potěšit a rozptýlit.

Všem přejeme příjemné počtení, co nejméně předvánočního shonu a pak už jen dlouhé vánoční prázdniny a bohatého Ježíška a plný ranec splněných přání v roce 2015.

- #NovíPrimáni 1
- #SametováRevolucePo25Letech 2
- #AdaptačníKurz 4
- #StužkovacíVečírek 6
- #ExkurzeAnthropoS,KutnáHora 8
- #RozhovorSprofesorem 10
- #StudentskáTvorbá 13
- #Konzumerismus 13
- #FotbalovýTurnaj 14
- #Vánoce 18

Investice do rozvoje vzdělávání

S

T A

Č Í U Ž

J E N O D M

A T U R O V A T

-4.AB-

Investice do rozvoje vzdělávání

..a jsou tu noví primáni

Máme je tu stejně jako vloni, předloni a jako tomu bude i příští rok. Nejistí, trochu vykulení, natěšení, možná trochu překvapení, ještě malí, no prostě primáni. Zašli jsme za nimi a položili jim několik otázek, abychom zjistili, jak hodnotí svůj dosavadní pobyt na této škole. Ptali jsme se:

Jestli se báli přechodu na novou školu

Zda se jim líbí bodovací systém

Co se jim na této škole líbí

Co se jim nelíbí a co by případně změnili

Téměř všichni se přechodu ze základní školy alespoň trochu obávali, ale dle jejich názorů to nebylo tak strašné. Bodovací systém se jim také líbí. Myslí si, že je sice přísný, ale mnohem spravedlivější než známkování a také velmi oceňují, že když se ve výuce snaží, tak mají možnost získat bonusové body, které jim mohou vylepšit případný neúspěch z testu. Téměř všem se na škole líbí, nejvíce zmiňují, že výuka je zábavná, že třídní kolektiv je dobrý, že profesori jsou milí a mají velice vstřícný přístup ke studentům a vykáží jim a také to, že je ve škole dobře zásobený bufet. Negativních připomínek nebylo mnoho a většinou se opakovaly. Primánům nejvíce vadí absence tělocvičny a jídelny a to, že mají tělocvik společně se sekundou. Přejeme jim, aby byli na škole pořád spokojeni, ve výuce aktivní a plní nových znalostí a dovedností.

Investice do rozvoje vzdělávání

Sametová revoluce po 25 letech

Dne 11.11. jsme se celá škola zúčastnila koncertu Jana Kryla, mladšího bratra právě onoho známého a s revolucí spojeného Karla.

„Vy si to vůbec neumíte představit, tak do toho nekecejte”

Ve svém programu neměl pouze chytlavé písničky, jak své, tak svého bratra, ale také se rozpovídal o bývalém režimu, jaké to tenkrát vlastně bylo, a srovnával to také i s dnešní dobou a zdaleka to není tak růžové, jak si to v roce 1989 všichni představovali. Možná, že to nešlo udělat lépe, ale možná, že taky šlo. Každopádně mě to přivedlo k malému zamyšlení, jak to vidíme my, diváci situace, o kterých zatím není slyšet?

Investice do rozvoje vzdělávání

„**To si vůbec nedokážeš představit, jaké to tenkrát bylo!**“, říká mi mamka, když se bavíme o době před rokem 89. Asi má bohužel pravdu. Nedokážu si představit ani tak triviální věci, že bychom ve škole všichni nosili podobné nebo stejné oblečení, protože v obchodech jiné nebylo. Nedokážu si představit, že bychom stáli sáhodlouhé fronty na toaletní papír. Nedokážu si představit, že bych chodila s červeným šátkem uvázaným kolem krku na pionýrské srazy. Nedokážu si představit, že bych na veřejnosti či ve škole musela mít svázaný jazyk a být imunní proti vší komunistické propagandě. A už vůbec si nedokážu představit, že bych o prázdninách nemohla jet k moři do Itálie. Nedokážu si představit, že bych nevěděla, co se děje za železnou oponou. Nedokážu si to představit, nebo spíš ani nechci, ale rozhodně nechci, tak jako vy, aby se to stejné opakovalo i dnes.

Dne 17. listopadu si český národ připomíná 25 let od sametové revoluce, to je něco, co my známe pouze z televize, internetu či učebnic dějepisu. Matně odušíme, že to má cosi společného s Havlem, zvoněním klíči a věčkami. Někteří ani to ne. To, že jsme se ale narodili ve svobodném světě, nemění nic na tom, že nevíme, jak funguje vydobytá demokracie a ničemu nerozumíme. Ostatně je to taky náš stát.

Někomu se může zdát 25 let hodně, někomu čtvrt století málo. Máme svobodu a užíváme si poměrného luxusu – velkého výběru všeho, čeho bychom se teď už těžko vzdávali. Ze středu dění se ale na všechno koukáme moc růžově. Na druhé straně plotu nebo spíše hranic mají pořád trávu zelenější. Když jedete do Rakouska kolem všech těch heren a rezavých vraků bývalých družstev a polorozpadlých barabizen, které tam stojí snad už celých 25 let, a pak vjedete do vesnic s krásně upravenými domečky s truhlíky za okny. Jak se asi na nás dívají z druhé strany? U německých hranic zase rostou metr vysoké bolševníky, jako by nám tím něco vzkazovaly. Opravdu nestačilo čtvrt století na to alespoň takové věci změnit? Přesto, že naše hranice vypadají katastrofálně, můžeme volně cestovat a máme svět na dosah, jak ten západní, tak ale i ten východní, který nám poslední dobou dost dýchá na krk. Chuť volit za dvacet pět podle mě dost zhořkla. Pro řadu lidí je politik synonymem pro lži a podvody. Přesto, že se někteří politici i nepolitici probouzejí ze zimního spánku, který trval dvacet pět let, ve sněmovně pořád sedí komunisti. Teď už ale nejsou pouze červení, ale i oranžoví či modří a krmí nás svými pravdami a ještě se diví, že my, kteří ničemu nerozumíme, proti nim protestujeme a děláme si z nich legraci. Potřebujeme politiky, kteří stojí nohama na zemi, poslední byl tak Václav Havel, ale to my ještě chodili v plenkách a ničemu nerozuměli. A teď, když už rozum máme, se na hradě (a ne jen na hradě) dějí takové věci, že i tatíček Masaryk se musí otáčet v hrobě. Ale přece jsme Češi, švejkovská povaha, kdo by si z toho neudělal legraci, že? A nakonec. Celý ten kolotoč kolem oslav 17. listopadu mi přijde dost ironický. Starostové pod záštitou rudých třešní se sklání před sochou TGM, prezidenti se předhánějí, kdo je větší spasitel národa a samotné výroky, jak to tenkrát bylo, zastiňují veškeré dění. Místo symbolického cinkání klíči se házejí vajíčka. To už člověku přijde, že vlastně žádná revoluce nebyla a na studenty, vás i nás, se tak nějak zapomnělo.

Investice do rozvoje vzdělávání

1. lekce

Czenglish

BASIC SCHOOL ELEMENTARY SCHOOL

IMPROVE
YOUR
CZENGLISH

- v odborné Czenglištině je „Basic school” výrazem pro základní školu
- **POZOR** - neplést s výrazy jako „Elementary school” nebo „Primary school”

LRN TRŮ ČENGLIŠ

Investice do rozvoje vzdělávání

Adaptační kurz 2014

Nový školní rok, nové první ročníky, noví studenti a první příležitost, jak se blíže poznat přišla hned na počátku září. Od pátku 5.9. - do neděle 7.9 jsme společně vyrazili na adapták. Jako každoročně do Rekreačního střediska Březová, kde pro nás zkušený tým instruktorů připravil náročný, ale velmi zábavný stmelovací program. Pedagogický sbor zastupovali paní profesorka Blaudeová a páni profesori Prorok a Hnilo. Během tří denního programu jsme postupně absolvovali řadu zážitkových i individuálních aktivit: airsoft, paintball, jízdu na raftech, lezení na vysokých laněch a lezecké stěně, lukostřelba nebo skok do prázdna.

Některé činnosti jsme si vyzkoušeli poprvé a pro některé z nás byl třeba takový skok do prázdna výzvou, jak překonat sebe sama. Součástí kurzu byly rovněž hry, které vyžadovaly vzájemnou spolupráci všech členů týmu a vedly k našemu vzájemnému poznávání a stmelování kolektivů. Připraven byl pro nás také program protidrogové prevence.

Investice do rozvoje vzdělávání

Celý kurz proběhl v příjemné přátelské atmosféře a domů jsme se vraceli příjemně unavení a plni zážitků. Poznali jsme jeden druhého a mohli tak příjemně začít nový školní rok. Alespoň trochu z atmosféry pobytu můžete nasát z přiložených fotografií.

Investice do rozvoje vzdělávání

STUŽKOVACÍ VEČÍREK

Pro nás čtvrtáky bude tento školní rok velmi náročný, čeká nás učení, učení a zase jen učení. A když to všechno dobře dopadne, tak úspěšné složení maturity, přijímacích zkoušek na vysokou školu a další studium. Malé rozptýlení v tomto studijním maratonu přinesly alespoň stužkovací večírky, na které jsme se všichni slavnostně „vyfikli“, příjemně naladili a pak i patřičně hrdě přijali šerpy maturantů. Doufejme, že také v plném počtu a stejně hrdě převezmeme všichni maturitní vysvědčení.:-) Jak povedený večer to byl, můžete sami posoudit z následujících fotografií.

Investice do rozvoje vzdělávání

Investice do rozvoje vzdělávání

KUTNÁ HORA

PAMÁTKY UNESCO V ČR

Na vlastní oči jsme také mohli sledovat, jak kdysi probíhala ražba grošů. Poté jsme se přesunuli k dominantě Kutné Hory, ke chrámu sv. Barbory, kde jsme si sami mohli projít a v klidu prohlédnout tento skvost gotické architektury. A pak už naši výpravu čekalo České muzeum stříbra, kde jsme si na vlastní kůži mohli vyzkoušet, jaký byl kdysi život středověkých havířů. V dobovém oblečení, přilbách a se svítilnami jsme vyrazili jako pormonici do středověké štoly. Pro všechny to byl určitě nevšední zážitek. Náročný historický program nám odčerpal hodně sil, takže byl nejvyšší čas doplnit vydanou energii nějakým dobrým obědem. Měli jsme pak také ještě čas projít místní obchůdky a po páté hodině odpolední nasednout zase do autobusu a proklíbat cestu zpátky do Brna. Unavení, ale plní zážitků a vědomostí jsme kolem sedmé dorazili zpět ke škole. Výlet to byl vydařený, jak můžete sami posoudit z fotografií.

Ráno 16.10. jsme se již v brzkou ranní hodinu sešli před budou školy, abychom vyrazili za poznáním. Čekala nás exkurze za památkami UNESCO do Kutné Hory. Pod vedením paní profesorky Jörkové, Ročákové a Janků jsme autobusem vyrazili směr Kutná Hora. Jako první nás ve městě čekala prohlídka Vlašského dvora, kterou jsme absolvovali pod vedením zkušené průvodkyně, jejíž výklad nám rozšířil znalosti získané na hodinách dějepisu.

Investice do rozvoje vzdělávání

KUTNÁ HORA

PAMÁTKY UNESCO V ČR

Investice do rozvoje vzdělávání

Exkurze do Anthroposu

Jednoho říjnového dne jsme se s panem profesorem Kalandříkem a se třídou vydali na exkurzi do brněnského Anthroposu, což je muzeum, které zachycuje celý vývoj našeho lidstva.

Nasedli jsme do trolejbusu a jeli přímo k muzeu, tam jsme dorazili kolem 11. hodiny, v suterénu jsme si odložili naše věci a pak nám pan profesor rozdal pracovní listy s otázkami a stanovili jsme si časový limit, který by nám měl stačit na vypracování správných odpovědí. Veškeré informace z pracovního listu bylo možné nalézt v expozici. Tam jsme se mohli pohybovat, jak jsme chtěli, záleželo jen na nás, jaký systém jsme si zvolili. Všichni jsme si navzájem pomáhali, i když to v pravidlech výslovně povoleno nebylo.

Investice do rozvoje vzdělávání

Některé otázky byly hodně jednoduché, jiné ale vyžadovaly dlouhé hledání a přemýšlení. Zodpovědět některé otázky jsme zvládali i bez výukových panelů, jelikož jsme si je pamatovali přímo z výuky dějepisu. Otázek bylo asi 30. Po skončení limitu jsme naši práci odevzdali panu profesorovi, který nám podle míry úspěšnosti řešení rozdal patřičné bodové ohodnocení. Po namáhavé práci jsme měli ještě možnost načerpat energii v suterénu, kde se nacházelo občerstvení. A pak už nás čekala jen cesta zpátky do školy a další vyučovací hodiny toho dne. Exkurzi můžeme zhodnotit jako úspěšnou, i když na míru úspěšnosti má každý jiný názor, tak jsme se zase něco nového přiučili o vývoji lidstva i o chování se v muzeu. Je dobré, když výuka neprobíhá jen ve školních lavicích.

Investice do rozvoje vzdělávání

2. lekce

CZenglish

THREE
X **TREE**
FREE

IMPROVE
YOUR
CZENGLISH

PRONUNCIATION

- v odborné Czenglištině se slovíčko „tři“ vyslovuje jako: strom/svobodný/zadarmo

POZOR

místo [ɝ] vyslovujeme [f] nebo [s]

- thank you [senk jũ], think [fink]

Investice do rozvoje vzdělávání

Rozhovor s panem profesorem

Mgr. Martin Hedeja

Investice do rozvoje vzdělávání

o všechno nevíte o jednom profesorovi chemie a zeměpisu. Z vypravování v hodinách jsme zjistili, že se chemii příliš nechtěl učit a neměl ji ani moc rád. „Byla to spíš taková negativní motivace“, řekl nám (v 3.A). „Rekl jsem si, když to vystudovala moje učitelka chemie, tak já taky“.

Na druhou stranu se jako žák vyžíval v tom, v čem se vyžíváme my. Chemické pokusy nebo chcete-li „roštárny“. „No víte, jako malí jsme vzali látku X a smíchali ji s látkou Y a ono to tak hezky bouchlo“, říkal s výrazem šťastného dítěte na tváři. „Mívali jsme v Náměšti nad Oslavou pálení čarodějnic. U nás se to ale slavilo tak, že si každá parta kluků postavila na vhodném místě čarodějnici a největší ostuda byla, když vám ji někdo podpálil. No, to jsme dělali tak, že jsme vzali benzín, ten jsme dali do injekční stříkačky, vzal se zapalovač, škrtilo se a vystříkli jste to“, odpověděl na dotaz, jak udělat plamenomet.

Tohle udělalo p. p. Hedeju našim kandidátem na rozhovor.

Víme, že pocházíte z Náměště nad Oslavou, nesnášíte cigarety a kuřáky, občas mluvíte o příhodách s vaší ženou (nákup šperků v Turecku) a máte rád zeměpis a cestování. Zeptal bych se Vás tedy asi na to, kde a co jste studoval? A co Vás bavilo a co ne?

Studoval jsem nejprve základní školu J. A. Komenského v Náměšti nad Oslavou. Poté Gymnázium T.G. Masaryka v Zastávce u Brna (tehdy se tato škola jmenovala Gymnázium J. Fučíka) a následně Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně – učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro střední školy, obor chemie – geografie. Z předmětů mě ve škole nejvíce bavil zeměpis, biologie a dějepis. Nesnášel jsem hudební výchovu, protože mám absolutní hudební „hluch“.

Jaký že je ten vzorec, který Vám dávala Vaše bývalá „chemikářka“, který pořád opakovala? Dal jste ho někdy do testu na názvosloví?

Myslím, že to byl dodekahydrát siranu draselno-hlinitého $KAl(SO_4)_2 \cdot 12H_2O$. Ve vlastním testu k procvičení názvosloví jsem ho už také použil.

Věděl jste, čím v té době studií chcete být?

Už na základní škole jsem chtěl být učitelem, ale které předměty budu studovat, jsem se rozhodoval až v maturitním ročníku na gymnáziu.

Co byl tedy ten „rozhodující faktor“, že jste šel na Přírodovědeckou fakultu MU?

Já jsem chtěl původně studovat biologii a zeměpis, ale taková kombinace tehdy neexistovala v celé ČR, pouze na Slovensku v Bratislavě a to bylo hodně daleko. Nakonec jsem začal s kombinací předmětů matematika – chemie v Brně a matematiku později vyměnil za zeměpis.

Měl jste nějakou osvědčenou metodu jak popisovat, kterou třeba teďka u studentů hlídáte?

Já byl většinou ten, kterého přesazovali. Snažil jsem si občas vyrobit nějaký tahák, ale většinou jsem se příslušnou látku naučil právě při výrobě toho taháku. Něco málo jsem si psal také na dlaně, ale to se také moc neosvědčilo. Víím, co praktikovali ostatní spolužáci a spolužačky, to nebudu raději prozrazovat, protože na to si občas dávám pozor při zadávání testů. Víím, že když se chce, tak jde všechno, my učitelé se vám to opisování snažíme jenom trochu „znepříjemnit“.

A jak byste do jedné věty shrnul Váš vysokoškolský život/studium?

Pořád na cestách. Dojížděl jsem denně z Náměště nad Oslavou do Brna. Někdy jsem vstával ve čtyři ráno a vracel se kolem desáté večer domů. Takže z vašeho pohledu nuda, žádné bujaré večírky, akce v restauracích apod. Na to nebyl ani čas, ani peníze.

Investice do rozvoje vzdělávání

Snesl byste ve školách oslovení tituly jako: „Pane magistře“ nebo „pane doktore“ místo „pane profesore“?

Profesor s malým „p“ je sice tradiční označení pro vyučujícího na gymnázium, ale někteří to mohou brát „Prof.“ jako vysokoškolský titul.

Já oslovení nijak neřeším a „titulování“ už vůbec ne. Není důležité, jaký kdo má titul, ale jaký je to člověk.

Víme také, že jste také pracoval v Státní zemědělské a potravinářské inspekci. Mnohokrát jsem se Vás na to chtěl už zeptat, ale pokaždé jsem na to zapomněl nebo něco. Co jste tam přesně dělal a proč už tam nepracujete? Nechcete se podělit o nějaké zajímavé případy?

Na inspekci (SZPI) jsem působil více než osm let a původně tam nastupoval jako referent oddělení certifikace a státního zkušebnictví. Při odchodu pak ve funkci ředitele kanceláře úřadu. Byl jsem „unavený“ z práce ve státní správě a chtěl jsem učit. Zajímavých případů byla spousta, např. mnohonásobně zvýšený obsah olova v nějakých astrologických čajích z Indie apod.

Dělal jste mimo to ještě něco? Za povolání.

Už při studiu na VŠ jsem dva roky učil. A hned po studiu jsem pracoval zhruba rok jako product manager v jednom kartografickém nakladatelství.

Co Vás na učení baví? Pokud Vás něco na učení baví. Co naopak ne?

Nebaví mě samozřejmě zkoušet a opravovat testy. Baví mě naopak to, když se studenti chtějí vzdělávat a s učitelem při výuce spolupracují, což se ovšem poslední dobou stává čím dál méně.

Myslíte si, že byste zvládl vyučovat i jiné předměty? Dějepis („nikdo neumí zeměpis bez dějepisu“, řekl jste); fyziku, biologii, matiku (mají blízko k chemii i zeměpisu).

Určitě bych si netroufnul „fušovat“ kolegům do řemesla. Další předměty беру jako koníčka. Hodně mě baví historie, a kdybych se dneska rozhodoval, co půjdu studovat na vysokou školu, vybral bych si kombinaci zeměpis – dějepis.

Od jakého roku jste na MG?

Na MG jsem od začátku školního roku 2006/2007. V současné době probíhá tedy můj devátý školní rok na MG.

Kdybych se zeptal, jaká je Vaše nejneuvěřitelnější příhoda z vyučování, co by to bylo?

Já zažívám neuvěřitelné příhody ve výuce téměř každý den. Někdy nevěřím svým očím a uším, co všechno studenti vymyslí nebo nevymyslí. Už mnohokrát jsem chtěl začít sepsovat „neuvěřitelné“ výroky studentů z testů a ze zkoušení, ale vždycky jsem to vzdal. Bylo by to mnoho knih.

Rád cestujete a říkáte, abychom taky cestovali, když máme tu možnost. Kolik zemí jste navštívil a kde se Vám líbilo nejvíce a kde nejméně. Řekl byste nám alespoň nějaký stručný výběr ze všech?

Letos jsem to zkoušel počítat, když jsme probírali v druhém ročníku cestovní ruch a dostal jsem se k číslu 36. Já jsem „chladnomilný“ typ, takže se mi moc líbí v severských zemích (Norsko, Island, Finsko) a pak rád jezdím do zemí s naprosto odlišnou kulturou, než je ta evropská. Z tohoto pohledu se mi moc líbilo v Japonsku a v Číně. Každá země má své kouzlo a v každé se dá najít něco zajímavého.

Když jedete do nějaké země (se studenty nebo sám na dovolenou) napadají Vás myšlenky jako: „Mm, země, která má velké zásoby ropy a velkou produkci batátů a bavlny“?

No to mě samozřejmě napadá. Vždycky je dobré o dané zemi vědět co nejvíce dopředu a pak porovnávat s realitou. Někdy se všechny ty encyklopedie, učebnice a internet s realitou příliš nepotkávají, to platí např. pro Albánii, kde jsem viděl úplně něco jiného (pozitivnějšího), než říkají informační zdroje.

Investice do rozvoje vzdělávání

Investice do rozvoje vzdělávání

Rozhovor s panem profesorem

Hlavně spousta holek zaznamenala přítomnost nového, mladého a velmi pohledného profesora na škole. Říkáte si, jaký vlastně je, co se mu líbí, co ho baví, tak to všechno jsme pro vás zkusily vyzvědět. Přinášíme vám **rozhovor s panem profesorem Janem Svobodou.**

*Mgr. Jan Svoboda***Odkud pocházíte ?**

I když jsem se narodil v Kyjově, už více než 20 let žiju, studuju a pracuju v Brně. Po takové době se tedy spíše považuji za Brňana.

Máte nějaké zajímavé příhody z dětství nebo z prostředí školy?

Jedna by tu byla...když mi bylo asi 5 let, úmyslně jsem se ztratil ze školky. Zatoulali jsme se s kamarádem do základní školy, kde jsme sami navštívili jeho staršího bratra. Údiv paní učitelky, když jsme otevřeli dveře třídy, si budu pamatovat asi napořád, stejně jako rozhořčení paní učitelek ve školce :-D.

Chtěl jste být vždy profesorem?

To je zajímavá otázka, popravdě jsem velmi dlouho přemýšlel, čím bych se chtěl živit. Vždy mě bavilo vysvětlování různých věcí, ale doopravdy jsem se rozhodl až po ukončení vysoké školy.

Čím jste chtěl být v dětství?

To už si opravdu nepamatuju, nejspíš jsem neměl žádné vysněné povolání.

Kde jste studoval?

Vysokoškolské vzdělání jsem absolvoval na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity, na katedře anglistiky.

Investice do rozvoje vzdělávání

Máte nějaké zájmy nebo koníčky?

Chodím rád na procházky do přírody, přečtu si zajímavou knížku nebo zkusím nějaký dobrý film. Zajímá mě taky oblast astronomie a astrofyziky, ale to jen teoreticky, nejsem bohužel žádný matematik.

Jakou hudbu rád posloucháte?

V hudbě nemám vyhraněný styl, pokud se mi muzika líbí, může se jednat o rock, punk rock, metal nebo třeba pop. Snad jediné, co nemusím poslouchat, je hip hop, i když i tady se najdou výjimky.

Máte nějaké oblíbené místo?

Takhle bych to úplně neřekl, může to být téměř kdekoliv, kde se cítím dobře, jsem s přáteli nebo rodinou.

Máte rodinu nebo přítelkyni?

Prarodiče, rodiče, mladší sestru... Vlastní rodinu zatím nemám, i když s mojí snoubenkou máme v péči jednoho psiho sirotka z útulku.

Myslíte si, že jste na škole oblíbený ?

To záleží na období... před testováním snad, během testování pravděpodobně ne, no a po testování záleží na tom, jak se studentům dařilo.

Je pro vás důležité, jaký mají žáci na vás názor?

Nejdůležitější je pro mě, aby studenti věděli, že jsem na škole proto, abych je něco naučil a pomohl jim zlepšovat jejich dovednosti a znalosti.

Máte oblíbenou barvu? Jakou?

Asi tmavě modrou.

Jaký typ muziky posloucháte ?

Mám takový pocit, že na tuto otázku jsem už odpovídal :).

Hrajete na nějaký nástroj?

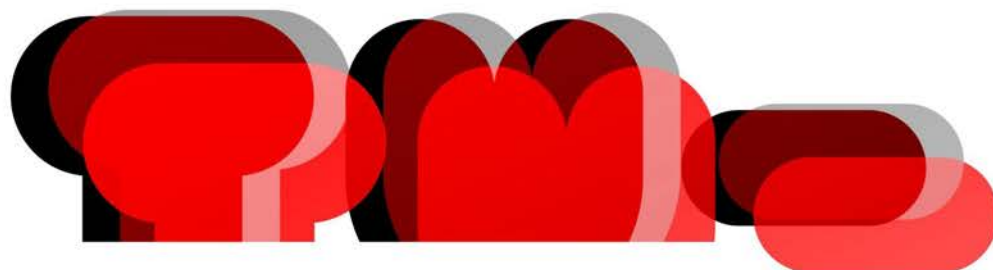
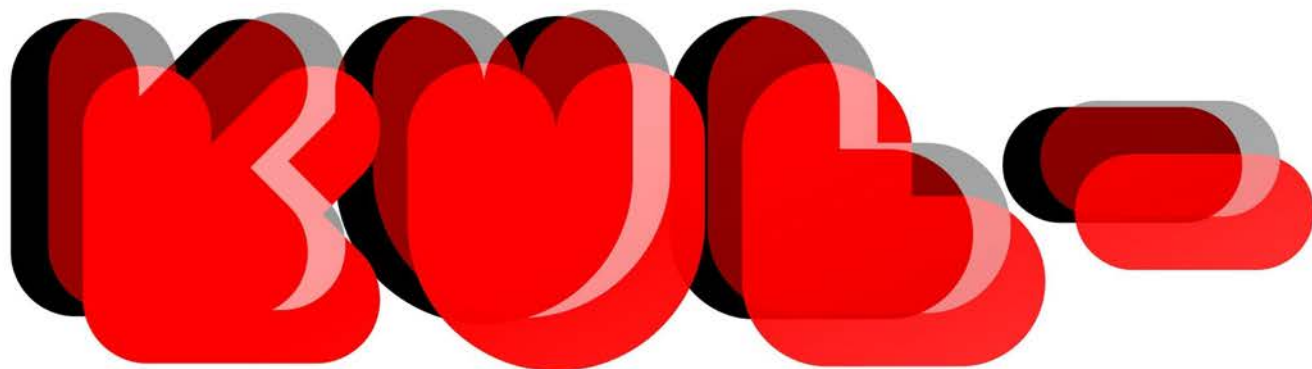
Bejvávalo... na kytaru... momentálně už ne.

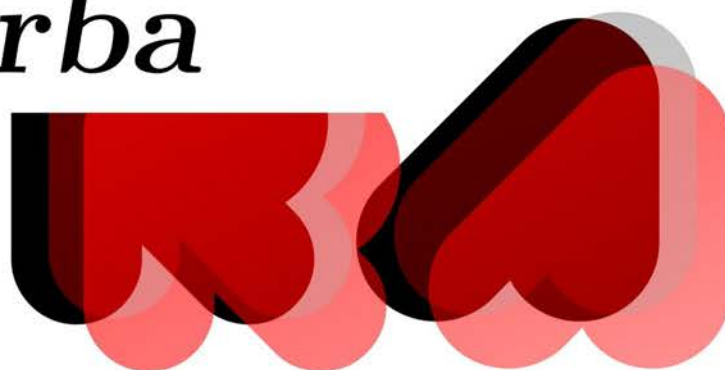
Děkujeme vám moc za rozhovor

Žaneta Loukotová, Edita Staňková a Michaela Komárková

Investice do rozvoje vzdělávání

Studentská Tvorba

Investice do rozvoje vzdělávání

Možná vám to bude v dnešní době připadat zvláštní, ale mezi našimi studenty se najdou i tací, kteří rádi píšou, a to i jen tak pro radost a ne pro to, aby dostali nějaké body do češtiny navíc. Přinášíme vám ukázkou básnické tvorby jedné studentky z nižšího gymnázia a pak článek Elišky Továřkové, který byl uveřejněn v MF Dnes v rámci každoročního projektu Studenti píšou noviny.

Začít můžeš u sebe (Eliška Továřková)

Potřebujeme tak nutně elektřinu? Jak by vypadal den člověka bez ní? Představme si dva rozdílné kluky, třeba Karla a Borise. Mechanický budík budí Borise, kvalitní elektronický budík hudbou z rádia nutí vstávat Karla. Vstanou, jdou do koupelny vyčistit si zuby a oholit se. Karel má elektrický holící strojek a i jeho zubní kartáček se bez elektřiny neobejde. Boris si vystačí s obyčejným zubním kartáčkem a žiletkou. Snídaně, Karel zapne toustovač a kávovar, na indukční sporák postaví pánvičku a dá opékat slaninu. Boris si namaže chleba a na plynu si uvaří čaj. Cesta do práce se u obou obejde bez elektřiny – Boris na kole či MHD, když už je moc chladno nebo prší. Karel jede pokaždé MHD. Vlastně ne! Tramvaj přece elektřinu potřebuje. A v práci už se bez elektřiny neobejde ani jeden – světlo, provoz počítače. Navíc po práci si Karel pustí televizi či kouká do počítače. Boris si čte knihu, ale i on občas sleduje svůj oblíbený televizní seriál. Jejich den končí stejně jako nás všech – zhasnutím elektrické žárovky. Takže, jde vůbec v dnešní době fungovat a plnohodnotně žít bez elektřiny? Dnes je takový extrém nemožný. Přitom její výroba značně zatěžuje životní prostředí. Může se snadno stát, že cena elektřiny nebude dostupná všem a že se opět stane luxusem jako v dobách, kdy byla objevena. A tak její používání omezme a chraňme tak přírodu kolem nás. Proto si teď půjdu zapálit svíčku. Zpestří mi večer, ale je i začátkem mého příspěvku pro lepší život dalších lidí. A co vy?

Jak to vidí...

Okolím je jinak viděný,
básník láskou ztrápený.
Všechno jinak vnímá,
své city však skrývá.

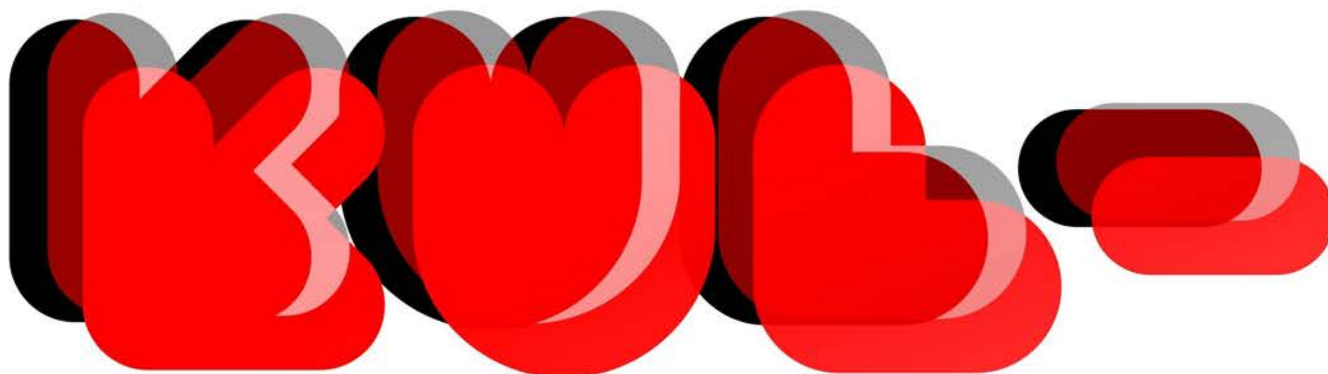
Ty jeho city zraněné,
také myšlenky šílené.
Myslí na osobu, jež ho zranila,
chce, aby mu srdce vrátila.

Co ty slzy na polštáři?
Uplakané oči steskem září.
Pláčou, protože bolest v srdci má,
a přeje si, aby zmizela.

Otázek je mnoho kladeno,
neboť má srdce raněno.
Nasadí vždy přetvářku,
nevyslyší otázku.

Píše řádky, slzy v očích má,
na minulost myslivá.
Tu měl nejvíce rád,
než najednou přišel pád.

Nechápe jej okolí,
snad to brzy přebolí.
Už si pomalu zvyká,
ví, že za lásku se někdy pyká.

Investice do rozvoje vzdělávání

Láska

Láska je velký cit,
ztratíš-li ji, nemáš nic.
V srdci jen velkou bolest,
také vzpomínky na konec.

Začíná to příchodem do ráje,
většinou začátkem máje.

Máj, to je na lásku čas,
má Tě v rukou anděl a ďas.

Je to anděl a ďábel spolu,
sedící u jednoho stolu.
Jen tak se neříká, že láska bolí,
pozná to ten, kdo při ní stojí.

Láska, to je krásná věc,
než ale poznáte konec.
Konec, jenž láme srdce,
pak už ji nikdo nechce.

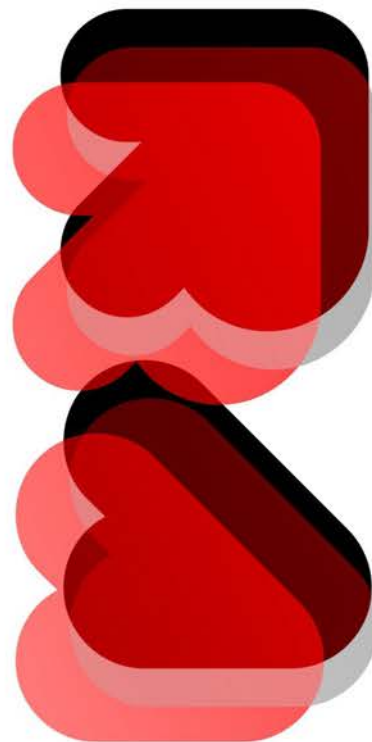
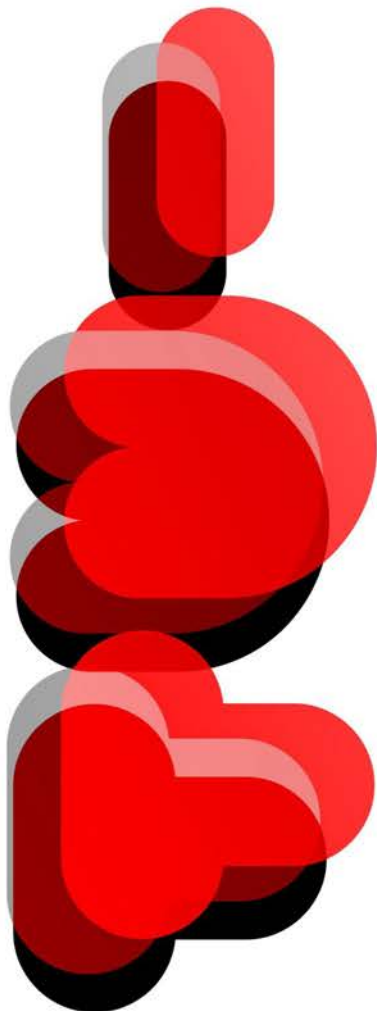
Prostě se bojí lásky,
která se rozpadá na hlásky.
Někdy však má šťastný konec,
v tomhle není žádná bolest.

cítíš se jako král,
najednou přijde pád.
Padáš na dno s velkou bolestí,
proto máš velké starosti.
Ten, kdo se cítí na dně,
o ní nepřemýšlí kladně.
Na zklamání vzpomíná,
na předešlou dobu myslívá.

Na ráj, jímž byl obklopen,
na dobu, než přišel ten den.
Ráj, ten není slovy popsateľný,
ten je prostě přenádherný.

Nejhorší je, když padáš ke dnu,
řekni si: „Prostě se zvednu.“
Přichází na Tě beznaděj,
hlavně do ní nespadej.

I láska má své zákony,
jsou to vždy klady a zápory.
Šťastný vždycky kladně myslí,
nešťastný se trápí v tísní.

Investice do rozvoje vzdělávání

KONZUMERISMUS

KONZUMERISMUS

Asi bych měla začít s tím, co konzumerismus vlastně znamená. Kdybychom šli do hloubky, tak „Konzumerismus“ se dá z angličtiny přeložit jako spotřebovávat (proto počestěný název spotřebitelství), a anglický název proto, že jedno z prvních míst, kde se plně projevil, je Amerika.

Člověk rozebírá konzumerismus z mnoha stran. Ekonomicky, historicky anebo třeba psychologicky. Já vidím rozdíly doma každý den. Tatka pochází z kultury, v které, když je něco špatně, nejlepší pomoc poskytne nakupování, a nevlastní mamka vyrůstala za komunismu a je nejmiň konzumním člověkem, co znám. V obou případech to jsou extrémny, jedni, kteří si nedovolí koupit nic pro sebe (nevlastní mamka) a druzí, kteří běhají v koloběhu práce-nákupy-práce... V tom je pak hodně těžké najít rovnováhu. Osobně se hodně snažím, abych nekupovala, co nepotřebuji, ale nakupování mi vždycky dělalo radost. Po tom, co žiju s tátou, jsem o tom, co kupuji, začala hodně přemýšlet. Po nějaké době jsem zjistila, že se to netýká oblečení, bižuterie, bot, čepic, ale i třeba jídla. Někdy se to zdá jako takový návyk, a to u hodně lidí, co znám. Třeba moje kamarádka dostává každý měsíc kapesné a vždycky tak v prvním týdnu všechno utratí, a když se ptám za co, odpoví: Za jídlo. Teď si možná myslíte, že se prostě přežírá nebo něco, ale často nejde o to, co se koupí, ale hlavně že se to koupí. Jsem typ člověka, který, když vidí problém, snaží se co nejdříve najít řešení. A proto mám pár triků, které na mě většinou zaberou: a) mít peníze na kreditce. Možná si říkáte, že je to hloupost, a je pravda, že když mají někteří lidé peníze na kreditní kartě, mají sklony k utrácení. Ale u mě to funguje úplně naopak, a to ze dvou důvodů, první, na kartě si šetřím peníze a chodí mi tam kapesné převodem, druhý, ne všude se dá platit kartou, takže mi fakt, že mám kartu bezkontaktní, na vánočním trhu nepomůže b) vejdu do obchodu s oblečením, chvíli si prohlížím zboží a pak uvidím tu nejlepší, nejhezčí sukni, kterou jsem kdy viděla (nebo tak se mi to alespoň zdá), místo toho, abych si jako obvykle koupila kus látky sešitý lidmi s minimální mzdou, odejdu z obchodu a potom, co na ni 2 týdny v kuse myslím, si ji koupím, no a pokud tam není, tak nám to asi nebylo souzeno c) a nakonec ta nejhroživější otázka, kterou si člověk položí před nákupem obalu na tablet (v tuto chvíli je pro vás naprosto vedlejší fakt, že tablet ani nevlastníte, a proto de facto obal na tablet nepotřebujete). Tato otázka zní: Vážně to potřebuji? Ve vaší hlavě vře zuřivý boj: Skutečnost, že ten obal je fakt úžasný a stojí jen 74kč a zdrcující pravda, že v nejbližší době pravděpodobně tablet nedostanete. Odhadnout, kdo tento boj vyhraje, bych si netroufala, ale stane se, že stará dobrá chladná logika nakonec vyhraje.

Jak se dá dle tohoto článku poznat, a také ze zkušeností, které jistě každý z nás má, lze uznat, že držet se ve zlatém středu není jednoduché, a to jak pro děti (fajn teenagery, mladistvé, to je jedno, všechno to zní divně), tak ani pro dospělé. Apokalyptické předpovědi byly vždycky a jsem si jistá, že naše lidstvo bude muset odvrátit mnoho katastrof (nebo se aspoň o to pokusit), ale upřímně doufám, že se všichni neudusíme velkým množstvím hmotného majetku. Je to dobré mít na paměti zvláště teď, když už máme přede dveřmi Vánoce, svátky, které čím dál tím více začínají být svázány s konzumem. Užijte pohody a klidu a kašlete na nakupování.

Emma Barickmanová, kvarta

Investice do rozvoje vzdělávání

Školní fotbalový turnaj Moravského gymnázia s.r.o.

Jednou z tradic naší školy je také organizace různých sportovních turnajů. V říjnu 2014 pro chlapce gymnázia připravil pan profesor Prorok turnaj ve fotbale. Akce se jako tradičně konala ve sportovním areálu školní tělocvičny na ulici Srbská. Letošní podzim byl hodně teplý, takže i náš turnaj se díky slunečnému počasí mohl odehrát na venkovním novém hřišti s povrchem umělého trávníku. Až na výjimky se turnaje zúčastnily všechny ročníky od 1. stupně nižšího až po 3. ročník vyššího gymnázia. Boje byly lité a všichni do hry dali všechno, aby se dostavil úspěch. K vidění byly individuální parádičky, ale i spousta povedených a pohledných kombinací. Ke konci slunečného dopoledne už bylo jasné, jak to dopadlo. První dvě místa pro sebe „urvala“ kombinovaná mužstva tercie a kvarty a na stupně vítězů se ještě vtěsnila i 3.A.

Každoročně organizované turnaje ve fotbale, ale i v jiných sportovních disciplínách neslouží jen k měření sil mezi ročníky, ale hlavním smyslem těchto akcí je sportování s radostí, a tak se snažíme především naplnit motto: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“. Sportu zdar!

Úspěchy studentů MG

Abyste věděli, že jsou mezi námi i studenti, kteří dělají víc než jen chodit do školy a navíc jsou v tomto snažení i velmi úspěšní.

1) Emma Barickmannová z Kvarty se umístila na 2. místě v pěvecké soutěži v Bratislavě na naší partnerské škole.

2) Hanka Doležalová obsadila vynikající 2. místo ve finále olympiády ze španělského jazyka Mundo Hispano.

3) Sbírkou trofejí pro naši školu rozšířili basketbalisté, kteří vybojovali 3. místo v městském kole.

Reprezentovali nás: Ondra Špínar, Ondra Kostrhun, Teodor Sedláček, Tomáš Humeňanský, Karel Tumlíř, Filip Gratcl a hlavním tahounem družstva byl Zurab Kereselidze.

Pochvalu si také zaslouží charitativní činnost, o kterou se tentokrát postarali studenti kvarty pod vedením třídní profesorky Jeřábkové, kteří se rozhodli podpořit dobrou věc. Sami napekli a připravili pečivo a cukrovinky, které pak 24. listopadu prodávali ve škole.

Výtěžek bude věnován obecně prospěšné společnosti Magna Děti v tísní, jejímž posláním je pomáhat lidem v krizových oblastech světa, realizovat humanitární a rozvojové projekty ve světě, zaměřené na pomoc lidem v nouzi, ať již způsobené chudobou, chorobami, válkou nebo ekologickou devastací - a to bez ohledu na etnickou, náboženskou či rasovou příslušnost.

Svačina chutnala dvojnásobně – byla připravená z domácích surovin a přinesla peníze potřebným. Děkujeme všem, kteří nejsou lhotejní a přispěli.

Investice do rozvoje vzdělávání

Středoškolské taneční Fénix

...Rozplesejte své srdce

Tanec je pro každého. Věřím, že tanec vychází z člověka a vždy se zase k lidem vrací. (Alvin Ailey)

Taneční jsou důležitým a nezapomenutelným okamžikem v životě každého středoškolského studenta. Někteří se jich nemohou dočkat, někteří jsou celé září nervózní. Jedno je ale jasné, každý začínající tanečník směřuje už od začátku k jednomu nejvyššímu cíli a tím jsou plesy, na kterých se prověří, jak moc dával pozor v tanečních a jak dobrou taneční školu navštěvoval. První takovou velkou zkouškou je Bílá prodloužená. Bílá prodloužená je nezapomenutelná, jak pro dívku, tak pro chlapce. Dívky se ráno v den prodloužené vzbudí, vstanou a až do večera se již nezastaví. Je třeba zařídit tolik věcí! Účes, správné líčení, manikúra... A to vše spěje k jedinému vyvrcholení, a to k protančenému a nezapomenutelnému večeru. Ale na čem závisí úspěch takového večera? Na šatech? Ne! Jde o taneční školu, kterou si třída již na začátku zvolí. A proto by se takové rozhodnutí nemělo uspěchat.

Taneční škola Fénix nabízí Středoškolské taneční prvním rokem, to ale neznamená, že by byla pozadu za konkurencí. Lekcí vás provedou vitální a schopní lektoři, kteří vám pomohou vypořádat se při tanci s jakoukoliv překážkou. Každý večer před vaší lekcí, když se budete chystat, se vám na chvíli zastaví zrak na vašich šatech, či obleku a záhy zjistíte, že ten pocit, který v tu chvíli cítíte, je radost a natěšenost. Budete se tešit na další tance a schopnosti, které ten večer získáte. Alespoň takový pocit cítím pokaždé já. Taneční se stanou odpočinkem a zábavou ve vašem středoškolském, učením nabitém životě. Taneční škola Fénix nabízí ve svých tanečních kromě standartních tanců také pár lekcí moderních tanců, člověk má možnost si tak vyzkoušet něco nového a třeba zjistí, že právě to je ten druh tance pro něj! První Bílá prodloužená taneční školy Fénix se konala v Boby centru s nádechem elegance a krásou tance, ve kterém se mísily bílé šaty s lesklými černými botami pánů. Tančily se všechny na lekcích probrané tance, do programu byla přimíchána i vsuvka moderních tanců předvedených tanečnickými navštěvujícími Fénix kurzy. Ke konci večera se do hrané muziky přidaly i disco rytmy. Zvažujete, zda spolu se spolužáky chodit do tanečních? Stydíte se? Nebojte se! Všechny generace před vámi, vaši rodiče, prarodiče či vaši starší sourozenci to zvládli a užili si to! Těšte se do tanečních, protože tanec vás bude i po prodloužených a i po dostudování už nadále provázet až do konce života. Taneční semkne vaši třídu dohromady a dá vám možnost si společně vychutnat důležitou kapitolu vašeho života...

Eliška Továrková 2B

Investice do rozvoje vzdělávání

#ZASEVÁNOCE
#NEMÁMDÁRKY #NOFILTER

#MILUJUTRHY
#LIKE4LIKE
#STROM

Investice do rozvoje vzdělávání

Že budou Vánoce už stihl zaregistrovat asi každý. Obchody a média nás stíhají touto zprávou bombardovat od začátku listopadu, v horším případě již od poloviny října. Znáám opravdu málo lidí, kterým by to vadilo. Naopak, většina mých přátel a známých se na Vánoce těší už od září. Bohužel ne jako na svátek, kdy se sejde rodina a společně shrne události uplynulého roku, ale spíše na svátek jídla a dárků. I tohle by mi ještě nevadilo. Jenže lidé se netěší na mezigenerační pečení cukroví a vyrábění vánočních dekorací. Těší se na elektroniku pod stromečkem a na řízek, protože kapr už se in, nebudeme přece zabíjet kapra sami, raději si koupíme průmyslově zabitě kuře. Stejně tak ve výzdobě. Jdu po ulici a místo betlémů vidím za okny Santa Clause. Že se lidé uchylují k výzdobě tohoto druhu je jasné. Nejen, že se v dnešní době řídíme pravidlem, že Severní Amerika je nutně ve všem napřed a nejlepší, jde také o to, že Ježíška si nedokážeme jednotně představit. Většinou bývá zobrazován jako - andělíček s blondatými kudrlinkami, ale i to je sporné. Ale není právě tohle na tom to nejkrásnější? Vlastně jsem si do svých sedmi let myslela, že jsem ho zahlédla. Šli jsme s rodiči na Štědrý den na procházku, byly mi čtyři roky a venku všude sníh. Procházeli jsme kolem domků ve tmě, jeden měl vchodové dveře z mléčného skla. Za nimi jsme s mojí sestrou uviděly shluk světla. Ta světla se pohybovala. Dnes už vím, že to byla jen zdokonalená varianta světýlek. Ale v ten okamžik jsem najednou měla o Ježíškovi ucelenou představu. Přestala jsem ho vnímat jako osobu. Začala to pro mě být jakási pohybující se světelná energie, která koná dobro. Víím, že to asi není úplně podle křesťanství, ale já nepocházím z nábožensky založené rodiny. A přesto si myslím, že Vánoce mohou slavit všichni a slaví je podobně. Ano jistě, rozdily se najdou, například to, že my na mši nechodíme. Ale Vánoce jsou přece především o trávení času s rodinou. Už několikátý rok si na Vánoce nic nepřeji jen zdraví a štěstí. Prostě si ten tak užít Vánoce v rodinném kruhu. Je těžké uvěřit, že až se spolužáci vrátí z prázdnin s novými „jablíčky“, já budu šťastná i bez nich. Odlíla jsem si olovo, rozkrojila jablko, udělala s mámou vánoční večeři. A tom Vánoce jsou.

**KRÁSNÉ A KLIDNÉ
VÁNOCE A VŠECHNO
NEJDO ROKU 2015!**

„Znáte ten
pocit, když
se houpete
na židli
a přežijete
svou vlastní
smrt?“

-Vojtěch Hanák